

РЕШЕНИЕ

№ 1685

гр. София, 14.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 22.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

като разгледа дело номер **8882** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на М. Г. Г., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адвокат Н. И. С., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, против Решение № 1040-21-722/23.09.2023 г., издадено от Директор на Териториално поделение на Национален осигурителен институт /ТП на НОИ/ [населено място]-град, с което е отхвърлена като неоснователна жалба с вх. № 1012-21-1156/17.08.2022 г. на М. Г. Г. срещу Разпореждане № 212-00-7430-3/08.08.2020 г. на длъжностно лице по осигуряването за безработица, с което е изменено Разпореждане № 212-00-7430-2/09.02.2018 г. в частта за размера на отпуснатото парично обезщетение за безработица /ПОБ/ и срещу Разпореждане № 212-00-7430-4/10.08.2022 г., издадено от длъжностно лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, с което е постановено да възстанови добросъвестно полученото ПОБ. Излагат се доводи за незаконосъобразност, необоснованост и неправилност на оспорения административен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и административно производствените правила. Релевирани са доводи за нищожност на потвърдените като законосъобразни Разпореждане № 212-00-7430-3/08.08.2020 г. на длъжностно лице по осигуряването за безработица, с което е изменено Разпореждане № 212-00-7430-2/09.02.2018 г. и Разпореждане № 212-00-7430-4/10.08.2022 г., издадено от длъжностно лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО. Подробни съображения излага в депозираната жалба и уточнителни такива.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен, не се явява, не се представлява. От страна на процесуалния му представител адвокат С. е депозирана молба от 22.02.2024 г., с която същият не възразява да бъде приета допуснатата по делото Съдебно-счетоводна експертиза. По същество моли Съда да уважи депозираната жалба по изложените в нея съображения. Претендира сторените по делото разноски и разноски за заплатено адвокатско възнаграждение съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК вр. чл. 144 от АПК.

Ответният административен орган – Директор на Териториално поделение на Национален осигурителен институт С.-град, редовно уведомен, не се явява, представлява се от юрисконсулт В., която излага доводи за неоснователност и недоказаност на жалбата и моли Съда да потвърди оспорения административен акт като правилен и законосъобразен. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

От административната преписка се установява, че със Заявление вх. № 212-00-7430/13.12.2017 г. по описа на ТП на НОИ С.-град, депозирано от М. Г. Г. на 06.12.2017 г., същата е поискала отпускане на ПОБ, поради прекратяване на трудовото и правоотношение с „Ей Енд Ди Фарма България“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК]. Към заявлението от нейна страна е приложена Заповед № 440/17.10.2017 г. за прекратяване на трудовото и правоотношение на основание чл. 331, ал. 1 от КТ – по инициатива на работодателя срещу обезщетение за длъжността „Компютърен оператор“. Заповедта е връчена на М. Г. Г. на 17.10.2017 г. лично срещу подпис /л.25-26/.

Към Справка за приети, върнати и липсващи документи с вх. № 212-00-7430-2/13.12.2017 г. от страна на М. Г. Г. са представени копия на Договор за възлагане на контрол, сключен на 02.01.2017 г. между нея и „Есвидо Транс“ ЕООД и Договор за възлагане на контрол, сключен на 01.06.2017 г. между нея и „Есвидо Транс“ ЕООД /л.32-36/.

От представените документи и наличната информация в Регистър на осигурените лица /Р./, от страна на длъжностното лице е определено на основание чл. 54а, ал. 1 от КСО /в приложимата редакция до 31.12.2017 г./, че към датата на прекратяване на трудовото правоотношение – 17.10.2017 г., М. Г. Г. е осигурявана повече от изискващите се 9 месеца от последните 15 месеца и същата има право на ПОБ. В тази връзка е издадено Разпореждане № 212-00-7430-1/19.12.2017 г. на длъжностно лице по осигуряването за безработица, с което на М. Г. Г. е отпуснато ПОБ за срок от 17.10.2017 г. до 16.10.2018 г. в размер на 28.12 лв. дневно. Същото е оспорено по реда на чл. 117 от КСО с жалба вх. № 1012-21-15/04.01.2018 г. Постановено е Решение № 1040-21-55/30.01.2018 г. на Директор на ТП на НОИ С.-град, с което Разпореждане № 212-00-7430-1/19.12.2017 г. е отменено и административната преписка е върната на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО с указания за ново произнасяне.

С Разпореждане № 212-00-7430-2/09.02.2018 г., издадено на основание чл. 54ж, ал. 1

от КСО, разпореждането за отпускане на ПОБ е изменено в частта относно размера на отпуснатото на М. Г. Г. ПОБ, като е определен нов размер от 37.08 лв. дневно, считано от 17.10.2017 г. ПОБ е изплатено за срока, за който е отпуснато, а именно до 16.10.2018 г.

Със Заявление от 20.11.2020 г., депозирано от страна на М. Г. Г. е поискано отпускане на ПОБ. Към същото е представена Заповед № 20201210/12.10.2020 г., издадена от „Есвидо Транс“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], удостоверяваща прекратяване на трудовия и договор на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 от КТ, считано от 13.11.2020 г.

От извършена преценка на правото на ПОБ и въз основа на данните в Р. и Регистър на трудовите договори /Р./, от страна на длъжностното лице е установено, че на 09.11.2018 г. в Р. има данни за подадено от „Есвидо Транс“ ЕООД уведомление по чл. 62, ал. 3 от КТ за сключен на същата дата трудов договор с М. Г. Г., а на дата 17.11.2020 г. е депозирано такова за прекратяване на трудовия договор, считано от 13.11.2020 г.

При извършена проверка в Р. е констатирана подадена информация по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО от страна на „Есвидо Транс“ ЕООД – Осигурител за М. Г. Г. за период от 09.11.2018 г. до 12.11.2020 г., включително като за лице, работещо по трудово правоотношение, а за периодите от 01.01.2017 г. до 28.02.2017 г., от 01.06.2017 г. до 31.08.2017 г. и от 01.11.2018 г. до 31.07.2020 г., включително като за лице, осигурено по договор за управление и контрол на търговското дружество. От Търговски регистър, Агенция по вписвания е установено, че М. Г. Г. не е вписана като управител на „Есвидо Транс“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК].

Предвид подадена през м. Ноември 2019 г. информация от осигурителя в Р. за лице, осигурено по договор за управление и контрол на търговското дружество за периода от м. Януари 2019 г. до м. Септември 2019 г., включително, в нарушение на законоустановените срокове за подаване на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, с оглед предотвратяване на неоснователно изплащане на средства от Фонд „Безработица“ на ДОО, е изискано извършване на проверка по разходите на ДОО в „Есвидо Транс“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] от компетентен орган.

В хода на проверката относно подадените от жалбоподателката чрез дружеството данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за периодите от 01.01.2017 г. до 28.02.2017 г., от 01.06.2017 г. до 31.08.2017 г. и от 01.11.2018 г. до 31.07.2020 г., с вид осигурен „10“ – управление и контрол на търговско дружество, е установено, че са некоректни. В тази връзка са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-00880854/16.02.2021 г. за корекция на информацията и подаване на редовни данни от осигурителя с Декларация Образец 1 за М. Г. Г. за периоди от 01.01.2017 г. до 28.02.2017 г., от 01.06.2017 г. до 31.08.2017 г. и от 01.11.2018 г. до 31.07.2020 г., с код за вид осигурен „14“ – лице, полагащо труд без трудово правоотношение. Тези задължителни предписания са оспорени по административен ред. С Решение № 1040-21-302/16.03.2021 г., издадено от Директор на ТП на НОИ С.-град задължителните предписания са потвърдени като законосъобразни и правомерно издадени. Решение № 1040-21-302/16.03.2021 г., издадено от Директор на ТП на НОИ С.-град е оспорено по съдебен ред. С Решение № 4372/02.07.2021 г., постановено по административно дело № 3641/2021 г. по описа на АССГ, жалбата на „Есвидо Транс“ ЕООД е отхвърлена в частта и срещу Задължителни предписания № ЗД-1-21-00880854/16.02.2021 г. Решението на АССГ, е оспорено пред Върховен административен съд на Република България, като с Разпореждане № 10739/22.10.2021 г., постановено по административно дело №

9726/2021 г., касационната жалба на „Есвидо Транс“ ЕООД е оставена без разглеждане и производството по делото е прекратено /л.73-80/

Междувременно с жалба вх. № 1012-21-730/13.05.2022 г. по описа на ТП на НОИ С.-град е поискано прогласяване нищожността на Задължителни предписания № ЗД-1-21-00880854/16.02.2021 г. и Задължителни предписания № ЗД-1-21-00880865/15.02.2021 г. В тази връзка е образувано административно дело № 4675/2022 г. по описа на АССГ, приключило с Определение № 4522/06.06.2022 г., с което жалбата на дружеството е оставена без разглеждане и производството по делото е прекратено. Определението на АССГ е влязло в сила на 05.07.2022 г. /л.81-87/.

Предвид установеното от извършения последващ контрол по разходите на ДОО на осигурителя „Есвидо Транс“ ЕООД, приключил с влязъл в сила административен акт - Задължителни предписания № ЗД-1-21-00880854/16.02.2021 г., от страна на длъжностното лице е прието за безспорно, че релевантни за определяне размера на ПОБ през 2018 г., периоди от 01.01.2017 г. до 28.02.2017 г., от 01.06.2017 г. до 31.08.2017 г., жалбоподателката е следвало да се осигурява по „без трудово правоотношение“, по което не подлежи на осигуряване на риска за безработица, съгласно чл. 4, ал. 3, т. 5, т. 6 от КСО. С оглед, че задължителните предписания са потвърдени с влязъл сила съдебен акт, от страна на длъжностното лице е прието за безспорно, че данните за вид осигуряване в Р. следва да бъдат коригирани и подадени с код за вид осигуряване 14 /по без трудово правоотношение/, вместо с код 10 /по договор за управление и контрол на търговско дружество/. В тази връзка за длъжностното лице по осигуряването за безработица е прието, че възниква основание за преразглеждане по реда на чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО на влязлото в сила Разпореждане № 212-00-7430-2/09.02.2018 г., в частта относно размера на отпуснатото ПОБ, съобразно влезлия в сила съдебен акт, с който е потвърден като законосъобразен административния акт за корекция на данните в Р., независимо от обстоятелството, че същата не е била извършена от осигурителя.

Поради неизпълнение на задължителните предписания, по реда на чл. 349, ал. 1 от КСО на управителя на „Есвидо Транс“ ЕООД – П. М. Б. е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № АН-1-01117928/19.04.2022 г., издаден от контролен орган при ТП на НОИ С.-град /л.89-90/. Въз основа съставения АУАН е издадено Наказателно постановление № НГ-01-21-01157088/04.07.2022 г. на Директор на ТП на НОИ С.-град, с което на основание чл. 349, ал. 1 от КСО на П. М. Б. е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 100.00 лв. /л.91-92/.

В тази връзка е издадено Разпореждане № 212-00-7430-3/08.08.2022 г. на длъжностно лице по осигуряването за безработица, с което е изменено Разпореждане № 212-00-7430-2/09.02.2018 г. в частта относно размера на отпуснатото ПОБ по чл. 54а от КСО, като е определен нов размер на паричното обезщетение за безработица – 28.12 лв. дневно, считано от 17.10.2017 г. Като мотив за издаване на същото е посочено – извършена повторна преценка правото на парично обезщетение за безработица по подаденото от М. Г. Г. Заявление с вх. № 212-00-7430/13.12.2017 г. за отпускане на ПОБ по реда на чл. 54а от КСО въз основа на извършена проверка по разходите на ДОО на „Есвидо Транс“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], приключила с Констативен протокол № КП-5-21-00880725/16.02.2021 г. и издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-00880854/16.02.2021 г. /потвърдени от Административен съд София-град/, подадените данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО от осигурителя „Есвидо Транс“

ЕООД за периодите 01.01.2017 г. – 28.02.2017 г. и от 01.06.2017 г. – 31.08.2017 г., с код за вид осигурен „10“ /като за лице, упражняващо трудова дейност по възложен договор за управление и контрол на търговско дружество/ не са взети предвид, тъй като г-жа Г. не притежава качеството на управител на цитираното дружество /л.22/.

Въз основа на Разпореждане № 212-00-7430-3/08.08.2022 г. на длъжностно лице по осигуряването за безработица, на основание чл. 114, ал. 3 вр. чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО и поради постъпили данни, имащи значение за определяне правото, размера и срока на изплащане, е издадено Разпореждане № 212-00-7430-4/10.08.2022 г., с което е разпоредено М. Г. Г. да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица за периода от 17.10.2017 г. до 16.10.2018 г. в размер на 2 331.00 лв., т.е да възстанови неоснователно изплатените в по-висок размер ПОБ. Като мотив за издаване на същото е посочено - извършена повторна преценка правото на парично обезщетение за безработица по подаденото от М. Г. Г. Заявление с вх. № 212-00-7430/13.12.2017 г. за отпускане на ПОБ по реда на чл. 54а от КСО въз основа на извършена проверка по разходите на ДОО на „Есвидо Транс“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], приключила с Констативен протокол № КП-5-21-00880725/16.02.2021 г. и издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-00880854/16.02.2021 г. /потвърдени от Административен съд София-град/, подадените данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО от осигурителя „Есвидо Транс“ ЕООД за периодите 01.01.2017 г. – 28.02.2017 г. и от 01.06.2017 г. – 31.08.2017 г., с код за вид осигурен „10“ /като за лице, упражняващо трудова дейност по възложен договор за управление и контрол на търговско дружество/ не са взети предвид, тъй като г-жа Г. не притежава качеството на управител на цитираното дружество /л.23/.

Разпореждане № 212-00-7430-3/08.08.2022 г. и Разпореждане № 212-00-7430-4/10.08.2022 г. са оспорени по административен ред от М. Г. Г., като в срока по чл. 117, ал. 3 от КСО, от страна на Директор на ТП на НОИ е издадено Решение № 1040-21-722/23.09.2022 г., с което жалбата на М. Г. Г. е отхвърлена като неоснователна и недоказана. От страна на ръководно-решаващия административен орган е прието въз основа на установено по случая, че за длъжностното лице по осигуряването на безработица възниква основание за преразглеждане по реда на чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО на влязлото в сила Разпореждане № 212-00-7430-2/09.02.2018 г. в частта относно размера на отпуснатото ПОБ, съобразно влезлия в сила съдебен акт, с който са потвърдени Задължителни предписания № ЗД-1-21-00880854/16.02.2021 г. за корекция на данните в Р., независимо от обстоятелството, че същата не е била извършена от осигурителя. Изложен е мотив, че с издаването на наказателно постановление на управителя на „Есвидо Транс“ ЕООД, с ангажирането на неговата административнонаказателна отговорност като осигурител се изчерпват правомощията на контролния орган, респективно на ръководителя на ТП на НОИ С.-град да „принуди“ осигурителя да изпълни задължителните предписания за корекция на данните, които не са коригирани и до приключване на развилото се административно производство по оспорване на Разпореждане № 212-00-7430-3/08.08.2022 г. и Разпореждане № 212-00-7430-4/10.08.2022 г. Акцентирано е, че информацията в Р. не може да бъде коригирана от НОИ при неизпълнение на влезлите в сила задължителни предписания. Административният орган се е позовал на нормата на чл. 4, ал.

10 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда на подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите и осигурените при тях лица, както и самоосигуряващите се лица, съгласно която НОИ подава данни за заличаване /т.4/ и за заличаване или коригиране на декларация образец 1, подадена от осигурителя с прекратена дейност, когато след извършена проверка от контролните органи на НОИ се установят несъответствия между документите, събрани по реда на чл. 5, ал. 10 и данните по чл. 5, ал. 4 от КСО /т.5/. Посочено е, че възражението на жалбоподателката относно невъзможността за преразглеждане на влязъл в сила административен акт, предвид че по време на извършените проверки на осигурителя не са били установени данни или обстоятелства, различни от декларираните от нея и които са взети предвид издаването на Разпореждане № 212-00-7430-2/09.02.2018 г. за отпускане на ПОБ е неоснователно и необосновано. В тази връзка са изложени мотиви, че производството по отпускане на ПОБ е специално административно производство, регламентирано в КСО и съответните подзаконовни нормативни актове по прилагането му, и това обстоятелство изключва прилагане на общите норми на АПК. Изложено е, че в конкретния случай не се касае за възобновяване на производство по издаване на административен акт, а за преразглеждане на влязъл в сила административен акт, каквато правна възможност е изрично предвидена в нормата на чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО след като са налице нови документи, имащи значение, в случая за определяне на размера на ПОБ при неговото отпускане. Тези нови доказателства са установени при осъществяване последващ контрол по разходите на ДОО при осигурителя, в хода на който е констатирано, че подадените данни относно осигурителния статус на М. Г. Г. за релевантния период са некоректни, поради което същите следва да се коригират по силата на влезли в сила задължителни предписания на контролен орган на ТП на НОИ С.-град и съгласно, които лицето не е било осигурявано за риска безработица и на основание чл. 54а, ал. 1 от КСО, това време не следва да бъде включвано при преценката при отпускане на ПОБ и за включване на осигурителния доход за изчисляване на размера на ПОБ. В тази връзка с оглед преизчисляване на дневния размер на ПОБ, извършено с Разпореждане № 212-00-7430-3/08.08.2022 г., от административния орган е прието, че за длъжностното лице по осигуряване за безработица възниква основание за издаване на разпореждане за възстановяване на разликата между определения нов, по-нисък размер на ПОБ /28.12 лв./, дължим за периода от 17.10.2017 г. до 16.10.2018 г. и неоснователно изплатения от ДОО за същия период по-висок дневен размер /37.08 лв./. Прието е, че законосъобразно от длъжностното лице по осигуряване на безработица е издадено на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО Разпореждане № 212-00-7430-4/10.08.2022 г. за събиране на неоснователно изплатените в по-висок размер ПОБ. Прието е, още, че с оглед представените нови документи, съгласно които М. Г. Г. не е била осигурена за риска за безработица лице за периодите от 01.01.2017 г. до 28.02.2017 г. и от 01.06.2017 г. до 31.08.2017 г. и данните от Р. следва да бъдат коригирани от осигурителя, както и че досежно размера на изплатеното през 2018 г. ПОБ са налице нови данни по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, обосноваващи

издаване на разпореждане за възстановяване на неоснователно получени суми за ПОБ независимо от добросъвестността на лицето. Относно релевираните доводи за нищожност на оспорените разпореждания, административният орган е приел, че същите са издадени от компетентно длъжностно лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО, в рамките на неговите правомощия, възложени му на основание Заповед № 1015-21-79/16.03.2021 г. на Директор на ТП на НОИ С.-град. Посочено е, че същите отговарят на формата, утвърдена от Управителя на НОИ, съгласно правомощията му по чл. 37, ал. 5, т. 2 от КСО.

В заключение от страна на ръководно-решаващия административен орган е прието, че оспорените разпореждания са правилни и законосъобразни, издадени от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия.

В хода на проведеното съдебно производство, Съдът установи след извършена служебна справка в съдебно деловодната система на АССГ, че спрямо дружеството „Есвидо Транс“ ЕООД е издадено Разпореждане № РЖ-5-21-00889487/08.03.2021 г. на Ръководител на контрола по разходите на ДОО за събиране на суми по издаден ревизионен акт за начет № РА-5-21-008808869/16.02.2021 г. Това разпореждане е потвърдено с Решение № 1040-21-538/26.05.2021 г. на Директор на ТП на НОИ С.-град. С Решение № 2797/26.04.2022 г., постановено по административно дело № 6161/2021 г. по описа на АССГ и влязло в сила, Решение № 1040-21-538/26.05.2021 г. на Директор на ТП на НОИ С.-град и потвърденото с него Разпореждане № РЖ-5-21-00889487/08.03.2021 г. на Ръководител на контрола по разходите на ДОО за събиране на суми по издаден ревизионен акт за начет № РА-5-21-008808869/16.02.2021 г. са отменени като неправилни и незаконосъобразни. От съдебния акт се установява, че отменените като незаконосъобразни Решение № 1040-21-538/26.05.2021 г. на Директор на ТП на НОИ С.-град и потвърденото с него Разпореждане № РЖ-5-21-00889487/08.03.2021 г. на Ръководител на контрола по разходите на ДОО за събиране на суми по издаден ревизионен акт за начет № РА-5-21-008808869/16.02.2021 г., са издадени във връзка със Задължителни предписания ЗД-1-21-00880854/16.02.2021 г. /потвърдени от Административен съд София-град/, вследствие на извършената последваща проверка, обективизирана в Констативен протокол № КП-5-21-00880725/16.02.2021 г., с който е прието, че за жалбоподателката няма основание за осигуряване по чл. 4, ал. 1, т. 7 от КСО – управление и контрол на търговско дружество, а същата е следвало да бъде осигурена съгласно чл. 4, ал. 3, т. 5 от КСО – като лице, полагащо труд без трудово правоотношение. Съдебният състав е приел, че данните за жалбоподателката са били подадени своевременно от осигурителя, и че още към този момент това обстоятелство е могло да бъде установено от компетентното длъжностно лице или същото обосновано да предположи, че са налице некоректно подадени данни, предвид законното изискване в чл. 144, ал. 2 от ТЗ. Прието е още, че данните подадени от осигурителя, с които длъжностното лице е разполагало към момента на извършване преценка по чл. 1, ал. 2 от НПОПДОО, са били са напълно достатъчни, за да се приложи нормата на чл. 40, ал. 2 от КСО, респективно да се извърши необходимата проверка с цел установяване дали в

действителност са налице некоректно подадени данни, респективно дали жалбоподателката има право на ПОБ. В тази връзка, Съдът е мотивирал отмяната с липсата на извършени адекватни действия от страна на компетентните органи, произтичащи от вменените им със закон задължения.

В хода на съдебното производство е допусната съдебно-счетоводна експертиза, с вещо лице О. Х. Т., която е даде заключение по следните задачи:

1. Осигурителният доход за периода от 01.10.2015 г. до 30.09.2017 г. по данни на НОИ по чл. 9, ал. 1 от НОИПОБ - /наличен и в Справки подадени декларации за социално осигуряване на осигурено лице след 2004 г./;
2. Въз основа на данните да бъде изчислен „Среднодневен осигурителен доход“ по чл. 9, ал. 4 от НОИПОБ;
3. Да бъде изчислено полагащо се Дневно парично обезщетение, съгласно чл. 54б от КСО за периода на безработица – 17.10.2020 г. – 16.10.2018 г.;
4. Въз основа на данните да бъде изчислена сумата на разликата между размера на дневното парично обезщетение, изчислено по Задача № 3 и дневното парично обезщетение по обжалваното Разпореждане № 212-00-7430-3/08.08.2022 г. за периода на изплащане на обезщетението за безработица – в конкретния случай от 17.10.2020 г. – 16.10.2018 г.

По първия поставен въпрос от страна на вещото лице е установено, че осигурителният доход за периода 01.10.2015 г. – 30.09.2017 г. е в размер на 31 023.20 лв. В тази сума е включен осигурителен доход, както следва:

- По Договор за възлагане на контрол на дружеството „Есвидо Транс“ ЕООД от 02.01.2017 г., сключен между дружеството и М. Г. Г. на основание чл. 144, ал. 3 от ТЗ. Срокът на сключения договор е от 02.01.2017 г. до 28.02.2017 г., като осигурителния доход по този договор е 2 месеца x 1 500.00 лв. = 3 000.00 лв.;

- По Договор за възлагане на контрол на дружеството „Есвидо Транс“ ЕООД от 01.06.2017 г., сключен между дружеството и М. Г. Г. на основание чл. 144, ал. 3 от ТЗ. Срокът на сключения договор е от 01.06.2017 г. до 31.08.2017 г., като осигурителния доход по този договор е 3 месеца x 1 500.00 лв. = 4 500.00 лв.

По втория въпрос експертизата установява: Осигурителен доход за периода 01.10.2015 г. – 30.09.2017 г., от който е определен размерът на паричното обезщетение за безработица – 31 023.20 лв.; Общ брой работни дни за периода 01.10.2015 г. – 30.09.2017 г. – 502 броя; Среднодневен размер на осигурителния доход за периода 01.10.2015 г. до 30.09.2017 г. /31 023.20:502 = 61.80 лв./ - 61.80 лв. и Дневно парично обезщетение за безработица /60 % от 61.80 лв./ = 37.08 лв.;

По третия въпрос, вещото лице установява, че обезщетението за безработица, считано от 17.10.2017 г. до 16.10.2018 г. е в размер на 37.08 лв. дневно;

По четвъртия въпрос – Паричното обезщетение за безработица, считано от 17.10.2017 г. до 16.10.2018 г. е в размер на 9 232.92 лв. и същото е изплатено на М. Г. в периода 12.01.2018 г. – 14.11.2018 г.

Уточнено е, че следва да се има предвид, че изчисленото и платено

обезщетение за безработица, считано от 17.10.2017 г. до 16.10.2018 г. в размер на 9 232.92 лв. включва осигурителен доход по сключените договори за възлагане на контрол от 02.01.2017 г. и 01.06.2017 г. В заключение е установено, че след като от ТП на НОИ С.-град е изплатено на М. Г. за периода 17.10.2017 г. до 16.10.2018 г. Общото дължимо обезщетение в размер на 9 232.92 лв. следва да бъде възстановена доброволно върнатата сума от 2 231.00 лв.

Съдът ще коментира приетото експертно заключение при излагане на правните си изводи.

В хода на съдебното производство към доказателствения материал по делото с приобщиха следните писмени доказателства:

Представени от жалбоподателя:

1. В ОСЗ на 02.03.2023 г., обяснения от М. Г. Г.; Договор за възлагане на контрол от 01.06.2017 г. и от 02.01.2017 г., сключени между М. Г. Г. и „Есвидо Транс“ ЕООД; ведомости за договори за управление и контрол на „Есвидо Транс“ ЕООД за м. Август, м. Юни, м. Юни, м. Февруари и м. Януари 2017 г. /л.131-142/;
2. С молба от 13.04.2023 г. – копие на Разпореждане № 212-00-7430/09.02.2018 г. /л.151-153/;
3. В ОСЗ от 08.06.2023 г. възражение от М. Г. Г. и копие на писмо с изх. № 1040-21-722/23.09.202 г. /л.154-156/.

Представени от ответника:

1. Заповед № 1712/17.08.2015 г., издадена от Управител на НОИ, с която Т. Б. В. е преназначен на длъжността Директор на ТП на НОИ С.-град и Заповед № 1015-21-79/16.03.2021 г., издадена на основание чл. 54ж, ал. 1 вр. ал.3 вр. чл. 114, ал. 1-3 от КСО относно възлагане изпълнението на функциите на административни органи по чл. 54ж, ал. 1 и ал. 3 и чл.54ж, ал. 3 вр. чл. 114, ал. 1 и ал. 2 от КСО /л.129-130/;
2. С молба от 16.03.2023 г., доказателства под опис в заверено копие – Справка за изплатени обезщетения за безработица на М. Г. Г. за периода м. Януари 2017 г. до м. Декември 2018 г. по регистрация № 212-00-7430/31.12.2017 г., извлечение от ИС на НОИ; Справка за Изплатени/Върнати/Удържани парични обезщетения по ПОБ за М. Г. Г., извлечение от ИС на НОИ; Справка за дължимите суми за длъжник М. Г. Г. по Разпореждане № 212-00-7430-4/10.08.2022 г., с която се доказва възстановената от лицето сума на ТП на НОИ – С.-град, извлечение от ИС на НАП /л.145-149/;
3. В ОСЗ от 26.10.2023 г. справки от регистъра на осигурените лица за период 2017 г. – 2018 г. до 2020 г. /л.166-173/.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока по чл.149 от АПК вр. чл. 118, ал. 1 от КСО, от лице с правен интерес – адресат на акта, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е ***процесуално допустима***.

Разгледана по същество, жалбата е **основателна по следните съображения:**

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, Съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства, да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК:

По изложените доводи за нищожност: Съдът намира, че оспореното решение и потвърдените с него разпореждания са издадени от компетентни административни органи в кръга на тяхната материална и териториална компетентност. Съгласно нормата на чл. 54ж, ал. 1 от КСО, Паричните обезщетения за безработица се отпускат, изменят, отказват, спират, прекратяват, възобновяват и възстановяват с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт. В случая от страна на ответния административен орган по делото е представена Заповед № 1712/17.08.2015 г., издадена от Управител на НОИ, с която Т. Б. В. е преназначен на длъжността Директор на ТП на НОИ С.-град. Представена е и Заповед № 1015-21-79/16.03.2021 г., издадена от Т. В., Директор на ТП на НОИ С.-град, с която на основание чл. 54ж, ал. 1 вр. ал.3 вр. чл. 114, ал. 1-3 от КСО, съгласно правомощието на ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт да определя длъжностните лица, издаващи разпореждания по чл. 54ж, ал. 1 и ал. 3 и във връзка с чл. 114, ал. 1 от КСО е определено възлагане изпълнението на функциите на административни органи по чл. 54ж, ал. 1 и ал. 3 и чл. 54, ал. 3 и във връзка с чл. 114, ал. 1 и ал. 2 от КСО на съответните длъжностни лица от Отдел „Парични обезщетения за безработица и гарантирани вземания“ към Дирекция „Краткосрочни плащания и контрол“ на ТП на НОИ С.-град. Видно от заповедта е, че сред тези длъжностни лица е и издателят на Разпореждане № 212-00-7430-3/08.08.2020 г. и Разпореждане № 212-00-7430-4/10.08.2022 г. – старши експерт Г. Г., т. 17 от заповедта.

Спазена е законово изискуемата писмена форма, същата е съобразена с формата, утвърдена от Управител на НОИ, съгласно неговите правомощия, регламентирани в разпоредбата на чл. 37, ал. 5, т. 2 от КСО, съгласно, която Управителят утвърждава задължителни за всички физически и юридически лица в страната инструкции, формуляри и други документи, свързани с провеждане на осигуряването във връзка с възложените на Националния осигурителен институт дейности. В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Поради, което Съдът намира, че не са налице основания за прогласяване нищожност нито на оспореното решение, издадено от Директор на ТП на НОИ С.-град, нито на потвърдените с него Разпореждане № 212-00-7430-3/08.08.2020 г. и Разпореждане № 212-00-7430-4/10.08.2022 г.

По отношение на материалния закон, Съдът намира следното:

Оспореното решение и потвърдените с него разпореждания са издадени в

нарушение на материалноправните разпоредби.

Нормата на чл. 54к от КСО, определя, че отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане, за отглеждане на дете до 2-годишна възраст, при осиновяване на дете до 5-годишна възраст и за отглеждане на дете до 8-годишна възраст от бащата (осиновителя) и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и чл. 33, ал. 5, т. 12, както и на данните, декларирани в подадените документи за изплащане на обезщетенията и помощите от държавното обществено осигуряване при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

Разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване /НПОДОО/ преценката на правото и определянето на размера на паричните обезщетения и помощите по ал. 1 се извършва въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, данните от издадените болнични листове и решенията по обжалването им, приети по реда на Наредбата за реда за представяне в НОИ на данните от издадените болнични листове и решенията по обжалването им, приета с Постановление № 241 на Министерски съвет от 2014 г., като се използват и данните от регистъра на осигурителите и самоосигуряващите се лица, регистъра на приходите от осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване, регистър „Трудови договори“, регистър „Пенсии“, регистър „Трудови злополуки“, регистър „Професионални болести“, регистър „Парични помощи за профилактика и рехабилитация“ и от регистър „Парични обезщетения и помощи от ДОО“, както и данните от удостоверенията по чл. 8, чл. 9 и чл. 11, ал. 1 и ал. 2.

Нормата на чл. 40, ал. 4, т. 2 от КСО, определя, че длъжностното лице, на което е възложено ръководството по изплащането на обезщетенията и помощите, или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на териториалното поделение на НОИ, издава разпореждане за спиране на производството по отпускането или изплащането на обезщетенията за временна неработоспособност, трудова злополука или професионална болест, трудоустрояване, бременност и раждане и отглеждане на дете до 2-годишна възраст, когато е необходимо да бъде извършена проверка от контролен или друг компетентен орган относно обстоятелствата от значение за правото или размера на обезщетението; в този случай спирането е до приключване на проверката, но не за повече от шест месеца.

От извършения анализ на горепосочените разпоредби следва несъмнен извод, че при спазване на нормативноустановения ред за отпускане на парично обезщетение за временна неработоспособност компетентното длъжностно лице, на което е възложено ръководството по изплащането на обезщетенията и помощите, е могло още към момента на извършваната от него преценка на правото и определянето на размера на паричното обезщетение да установи, че са налице некоректно подадени данни от осигурителя – „Есвидо Транс“ ЕООД.

С административната преписка по делото е представен Констативен протокол с № КП-5-21-00880725/16.02.2021 г. за извършена проверка по разходите на

държавното обществено осигуряване на „Есвидо Транс“ ЕООД, с който е приключила проверката за изясняване на обстоятелства относно осигурителните права на М. Г. Г. за периода от 01.01.2017 г. – 31.10.2020 г. и констатациите, в които са послужили като фактическо основание за издаване на Задължителни предписания № ЗД-1-21-00880854/16.02.2021 г., потвърдени с влязъл в сила съдебен акт. Видно от съдържанието на протокола, е че при извършена проверка в Регистъра на осигурените лица длъжностното лице по проверката е констатирало, че за жалбоподателката са подадени данни с Декларация Образец 1 съгласно чл. 5, ал. 4 от КСО, с вид осигурен „01“ – за работници и служители, осигурени по чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО по трудово правоотношение за периода от 09.11.2018 г. до 12.11.2020 г., а за периода от 01.01.2017 г. до 28.02.2017 г., от 01.06.2017 г. до 31.08.2017 г. и от 01.11.2018 г. до 31.07.2020 г. са подадени декларации Образец 1 съгласно чл. 5, ал. 4 от КСО за жалбоподателката с вид осигурен „10“ – управление и контрол на търговско дружество. В тази връзка, Съдът с оглед установеното по делото счита, че длъжностното лице още към този момент е разполагало с възможността да установи или поне обоснова да предположи, че са налице некоректно подадени данни, предвид, че съгласно нормата на чл. 144, ал. 2 от ТЗ – не могат да бъдат контрольори наетите лица в дружеството, т.е, че едно и също лице не може едновременно да изпълнява функциите на контрольор в търговско дружество и да бъде наето по трудово правоотношение в същото търговско дружество, както е в настоящия случай.

Данните, подадени от осигурителя, с които длъжностното лице е разполагало към момента на извършване на преценка по смисъла на чл. 1, ал. 2 от НПОПДОО, Съдът намира, че са били напълно достатъчни, за да се приложи нормата на чл. 40, ал. 2 от КСО, респективно да бъде извършена необходимата проверка, в хода, на която да се установи дали в действителност са налице некоректно подадени данни, включително дали жалбоподателката има право на обезщетение за временна неработоспособност. Следователно непосредствено преди издаването на разпореждането за отпускане на парично обезщетение за временна неработоспособност на М. Г. Г., компетентните органи от НОИ са могли да установят, че е налице противоречие в подадените от осигурителя данни, съответно да предприемат необходимите действия, за да се установи дали подадените данни са коректни, респективно некоректни с оглед преценката на правото и определянето на размера на паричното обезщетение за временна неработоспособност, вместо да го извършат след неправомерно извършени осигурителни плащания.

Предвид гореизложеното, Съдът приема, че дори и да са налице некоректно подадени данни от жалбоподателката, то това не е основната причина за настъпилата вреда /щета/ за ДОО. Решаващият фактор за неправилното изплащане на паричното обезщетение за временна неработоспособност за процесния период е липсата на дължимия контрол от страна на компетентното длъжностно лице, натоварено с ръководството по изплащане на обезщетенията и помощите, което е пренебрегнало задълженията си неизвършвайки цялостна и пълна служебна проверка на правнорелевантните факти и обстоятелства преди да пристъпи към изплащане на паричното

обезщетение, и допускайки грешка при преценката на правото на парично обезщетение, която не може да бъде оправдана с твърденията за некоректно подадени данни от страна на осигурителя, респективно наличие на нови доказателства, установени при извършения последващ контрол по разходите на ДОО при осигурителя. Причинената щета за ДОО, чрез изплащане на ПОБ в по-висок размер на жалбоподателката е пряка и непосредствена последица от неизпълнението на контролните функции на органите на ТП на НОИ и неправилно е издадено разпореждане за възстановяване на разликата между определения по-нисък дневен размер на ПОБ /28.12 лв./, дължим за периода от 17.10.2017 г. до 16.10.2018 г. и неоснователно изплатения от ДОО за същия период по-висок дневен размер /37.08 лв./. В тази връзка административният орган неправилно е приложил нормата на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, съгласно, която добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение-когато след изплащането им са представени нови доказателства или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

Следва да се има предвид, че предпоставките, даващи основание да бъде задължено едно лице да върне получените от него осигурителни плащания, са едновременно неправилното им изплащане и недобросъвестност при получаването им. С оглед липсата на легална дефиниция на понятието „недобросъвестност“ по смисъла на нормата на чл. 114, ал. 1 от КСО, в съдебната практика се приема, че тази преценка е относима към субективното отношение на осигурените лица, представляващо знание, съгласие, допускане и непротивопоставяне на резултат, който е в разрез с нормата на закона и в конкретния случай с оглед събраните доказателства се установява, че лицето е упражнявало трудова дейност, включително от страна на същото са представени изискуемите документи за отпуснатото му ПОБ, а именно Договор за възлагане на контрол от 02.01.2017 г. и Договор за възлагане на контрол от 01.06.2017 г., сключени между жалбоподателката и „Есвидо Транс“ ЕООД. Още към този момент, компетентното длъжностно лице е следвало да извърши проверка на представените към справка за приети, върнати и липсващи документи с вх. № 212-00-7430-2/13.12.2017 г., което реално с оглед доказателствата по делото не е сторено.

В подкрепа на направените от Съда изводи е и приетото и неоспорено от страните по делото експертно заключение, съгласно което от страна на жалбоподателката е възстановена доброволно сумата в размер на 2 331.00 лв., представляваща разликата между определения по-нисък дневен размер на ПОБ /28.12 лв./, дължим за периода от 17.10.2017 г. до 16.10.2018 г. и неоснователно изплатения от ДОО за същия период по-висок дневен размер /37.08 лв./ Експертизата установява въз основа на доказателствата по делото, че доброволно възстановената сума в размер на 2 331.00 лв. следва да бъде възстановена на жалбоподателката.

Следва да се има предвид, че отговорността по чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО се поражда при наличие на пряка причинна връзка между противоправното поведение на дееца и настъпилия вредоносен резултат. Причинната връзка

не се предполага, същата следва да бъде доказана по несъмнен и безспорен начин, което в конкретния случай не е сторено.

По изложените съображения, Съдът намира, че жалбата е основателна и доказана, поради което следва да бъде уважена.

По разноските в производството:

С оглед изхода на спора заявеното от жалбоподателката искане за присъждане на съдебно-деловодни разноски и разноски за заплатено адвокатско възнаграждение се явява основателно. Съгласно представения списък за разноски, жалбоподателката претендира разноски в общ размер на 1 278.00 лв., от които 10.00 лв. за заплатена държавна такса, депозит за вещо лице в размер на 300.00 лв. и 168.00 лв. /написано на ръка/, адвокатско възнаграждение в размер на 800.00 лв. С Протоколно определение от 22.02.2024 г., Съдът е задължил жалбоподателката в 7-дневен срок от датата на проведеното заседание да внесе допълнителен депозит за вещо лице, което не е изпълнено от негова страна до момента на постановяване на настоящия съдебен акт. В тази връзка на жалбоподателката следва да се присъдят разноски в размер на 1 110.00 лв., и същата да бъде осъдена да внесе по сметка на АССГ сумата в размер на 168.00 лв.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III-то отделение, 60-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на М. Г. Г., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адвокат Н. И. С., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, Решение № 1040-21-722/23.09.2023 г., издадено от Директор на Териториално поделение на Национален осигурителен институт [населено място]-град, както и потвърдените с него Разпореждане № 212-00-7430-3/08.08.2020 г. на длъжностно лице по осигуряването за безработица, с което е изменено Разпореждане № 212-00-7430-2/09.02.2018 г. в частта за размера на отпуснатото парично обезщетение за безработица /ПОБ/ и Разпореждане № 212-00-7430-4/10.08.2022 г., издадено от длъжностно лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, с което е постановено да възстанови добросъвестно полученото ПОБ в размер на 2 331.00 лв.

ОСЪЖДА Териториално поделение на Национален осигурителен институт [населено място]-град да заплати на М. Г. Г., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адвокат Н. И. С., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, сумата в общ размер на 1 110.00 лв. /хиляда сто и десет лева/, представляваща съдебно-деловодни разноски и разноски за

адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА М. Г. Г., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адвокат Н. И. С., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, да заплати по сметка на АССГ сумата в размер на 168.00 лв. /сто шестдесет и осем лева/, представляващи незаплатен допълнителен депозит за вещо лице.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в четиринадесет дневен срок от съобщаването на страните за постановяването му.

СЪДИЯ: